

Vorst Pavel Bermond Avalov, een ijverig officier en een serie postzegels

Olav Petri

Bij partijtjes oude Russische postzegels kom je vaak deze serie tegen, zegels met het oude wapen van tsaristisch Rusland, getand, ongetand, op zacht papier gedrukt, soms zelfs met een opdrukje. In catalogi staan ze soms als bogus vermeld. Wat zijn dit eigenlijk voor zegels? Om dat te begrijpen moeten we een stukje terug in de geschiedenis.



ze soms als bogus vermeld. Wat zijn dit eigenlijk voor zegels? Om dat te begrijpen moeten we een stukje terug in de geschiedenis.

Het einde van de Eerste Wereldoorlog in november 1918 leidde in oost Europa tot chaos. Lenin had al in de winter een afzonderlijk verdrag met Duitsland gesloten, het Russische leger viel uiteen, het Rode Leger werd opgericht en kreeg te maken met een burgeroorlog overal in Rusland

zelf, met landen die de onafhankelijkheid uitriepen. Maar ook met geallieerden die bang waren voor een wereldrevolutie van alle woedende en teleurgestelde arme mensen, arbeiders en boeren in Europa onder Lenins leiding. De oorlog had tot zo'n ellende geleid dat de mensen overal een nieuwe maatschappij zochten. In Versailles kreeg Duitsland te horen dat het in orde was als Duitse troepen nog een tijdje de bolsjewieken op afstand hielden. Immers, Lenin had succes!!! In Hongarije kwam een rood bewind aan de macht van Bela Kun, in Berlijn hadden linkse socialisten van Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg een grote aanhang, de Britse regering was bang, de Franse niet minder, in Nederland riep Troelstra zo ongeveer de revolutie uit.

Pavel Bermond Avalov, op foto's een grote man in schilderachtige uitdossing, echt zoals je je een Russische militaire leider voorstelt, noemde zich prins. Hij was als kind geadopteerd door een Georgische vorst en nam later diens titel aan. Hij was een dapper officier van de uhlanen, de lansiers, streed tegen de bolsjewieken van Lenin en kwam uiteindelijk in 1918 als krijgsgevangene in Duitsland. Daar rekruteerde hij een groep militairen die Lenin en zijn boeven wel eens aan zouden pakken.

Zijn legertje kwam terecht in Letland dat meteen na zijn onafhankelijkheid in november 1918 de troepen van het Rode Leger te verwerken kreeg die met gemak 90% van Letland veroverden. Letten hadden ook nog te maken met terugtrekkende Duitse troepen, waarvan een deel de strijd opnam tegen de "Rode" Letten, nieuwe Duitsers kwam

erbij, gelokt door de belofte land te krijgen. Een chaotische toestand ontstond rond allerlei legertjes die elk met eigen agenda elkaar bestreden of steunden. De Baltisch Duitse vorst Lieven had zo'n legertje, Bermond Avalov sloot zich daar een tijdje bij aan.

Om een lang verhaal kort te maken: onze "vorst" was samen met Duitse soldaten enkele maanden een soort heerser in een stukje Letland. Het was uiteraard een rommeltje daar, losgeslagen militairen deden waar ze zin in hadden. Een officier in Mittau / Jelgawa met oog voor filatelie bestelde in Berlijn postzegels voor dit gebied. Die waren niet nodig, maar zijn financiële neus leidde tot een zending uit Berlijn richting Mittau. Die zending is op weg naar Letland ergens blijven steken, het legertje was toen trouwens al weer vertrokken. De zegels zijn nooit gebruikt. De betreffende officier kwam in 1920 in Berlijn terecht en heeft nog jaren van zijn zegels kunnen leven. Bijdrukken was geen probleem. Via een opdruk met als tekst iets van "Vrijheid" kon hij nog even verder. De zegels zijn zelfs nagemaakt voor de handel, die zien er net iets slechter uit dan het origineel.

Bermond Avalov kwam met een groepje militairen in Duitsland terecht waar hij graag van zich liet horen en belandde uiteindelijk in Amerika.

Voorstel: gewoon van deze zegels een serie bewaren als curiosum. Ze bijten niet.
